# HOTĂRÂREA CURȚII

## din 20 martie 2013

## în cauza E-3/12

## Statul norvegian, reprezentat de Ministerul Muncii/Stig Arne Jonsson

*[Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Securitatea socială a lucrătorilor migranți – Indemnizații de șomaj – Reședința pe teritoriul unui alt stat din SEE – Condiția prezenței efective în statul ultimului loc de muncă pentru a beneficia de indemnizații de șomaj]*

(2013/C 277/07)

În cauza E-3/12, statul norvegian, reprezentat de Ministerul Muncii/Stig Arne Jonsson – CERERE adresată Curții în temeiul articolului 34 din Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție de către Borgarting lagmannsrett („Curtea de Apel") privind normele referitoare la libera circulație a lucrătorilor în Spațiul Economic European, Curtea, compusă din Per Christiansen, președinte în exercițiu, Páll Hreinsson (judecător-raportor) și Martin Ospelt (ad hoc), judecători, a pronunțat, la 20 martie 2013, hotărârea al cărei dispozitiv prevede următoarele:

1. Articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 nu permite condiționarea de către legislația națională a dreptului la plata indemnizațiilor de șomaj de prezența efectivă în statul din SEE în cauză. O astfel de dispoziție nu poate fi invocată cu privire la persoanele menționate la articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din regulamentul respectiv.

   (a) Pentru răspunsul la această întrebare nu este relevant dacă persoana aflată în șomaj locuiește într-o țară din apropierea statului în care a avut ultimul loc de muncă.

   (b) Mai mult, în situații precum cea în care se află pârâtul din acțiunea principală, faptul că o persoană aflată în șomaj se înregistrează ca persoană aflată în căutarea unui loc de muncă și cere indemnizație de șomaj în statul său de reședință nu este relevant pentru aplicarea articolului 71 alineatul (1) litera (b) punctul (i).